

Het pinksterfeest

Het is Pinksteren. Er is veel gebeurd de afgelopen tijd. Eerst werd Jezus vermoord. Hij werd aan het kruis gehangen. Zijn leerlingen hadden hem daarna in een graf gelegd, maar drie dagen later – met Pasen – bleek het graf leeg te zijn. Jezus leefde! Ze hebben hem sindsdien allemaal wel een paar keer gezien. Dan kwam hij even langs, praatte met hen en at met hen; maar dan was hij weer weg.

Vorige week kwam hij ook. En toen zei hij dat het voor het laatst was. Hij ging terug naar zijn Vader in de hemel. “Maar”, zei hij erbij, “ik stuur jullie de heilige Geest. Dan is het net alsof ik weer bij jullie ben.” Daarna verdween hij. Voorgoed.

En nu zitten de leerlingen bij elkaar in een zaaltje in Jeruzalem. Te wachten, maar ze weten niet precies waarop. Ineens klapt er een raam open en waait er een harde wind naar binnen. En in die wind vonken van vuur. Petrus springt op. Het lijkt wel of die vurige wind hem aansteekt en ook hem vurig maakt. “kom op”, roept hij. “We moeten hier niet blijven zitten. We moeten de mensen gaan vertellen over Jezus. Wij moeten hetzelfde gaan doen wat hij gedaan heeft. Wij moeten zijn werk afmaken.” Ook de anderen staan van hun stoelen op. “Het is die wind”, roept een van hen, “dat is de geest, de geest van Jezus. Ik voel het.”

Enthousiast rennen ze allemaal naar buiten, naar de markt waar het altijd druk is. Petrus klimt op een muurtje zodat hij wat hoger staat en begint aan een toespraak over Jezus. Iedereen op de markt draait zich naar hem om en luistert met open mond. En het gekke is: veel van die mensen spreken andere talen, en toch verstaan ze alles.

Het wordt een heerlijke dag. 3000 mensen melden zich aan om zich te laten dopen. Eigenlijk kun je zeggen dat op die dag de kerk is begonnen, de kerk waar vandaag Thijmen, Mirre en Robina de communie doen.